SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 29. julija 2010*

V zadevi C-54/09 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložene 6. februarja 2009,

**Helenska republika**, ki jo zastopata I. Chalkias in M. Tassopoulou, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

**Evropska komisija**, ki jo zastopata H. Tserepa-Lacombe in F. Jimeno Fernández, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: grščina.

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, A. Borg Barthet (poročevalec), M. Ilešič, M. Safjan, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodni tajnik: R. Grass,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 18. marca 2010

izreka naslednjo

**Sodbo**

1 Helenska republika s tožbo predlaga razveljavitev Sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (zdaj Splošno sodišče) z dne 11. decembra 2008 v zadevi Grčija proti Komisiji (T-339/06, ZOdl., str. II-3525, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to sodišče zavrnilo njeno tožbo na razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 4. oktobra 2006 o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev v proračunskem letu 2006 državam članicam glede na določeno število hektarjev za prestrukturiranje in

preusmeritev vinogradov v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1493/1999 (2006/669/ES) (UL L 275, str. 62, v nadaljevanju: sporna odločba).

**Pravni okvir**

*Uredba (ES) št. 1493/1999*

2 Člen 14 Uredbe (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino (UL L 179, str. 1) določa:

„1. Komisija [vsakoletno] nakaže začetna letna sredstva državam članicam na podlagi objektivnih meril ob upoštevanju določenih pogojev in potreb ter prizadevanj glede na cilj programa.

2. Začetna dodeljena sredstva se prilagodijo glede na dejanske stroške in na podlagi pregledanih napovedi izdatkov, ki jih predložijo države članice ob upoštevanju cilja programa in razpoložljivih sredstev.

3. Pri finančni razdelitvi sredstev med države članice se upošteva delež vinogradniških površin zadevne države članice v vseh površinah Skupnosti.

[…]“

*Uredba (ES) št. 1227/2000*

3 Člen 16 Uredbe Komisije (ES) št. 1227/2000 z dne 31. maja 2000 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 o skupni ureditvi trga za vino v zvezi z obsegom vinogradniških površin (UL L 143, str. 1), v različici, ki je veljala za finančno leto 2006 (v nadaljevanju: Uredba št. 1227/2000), določa:

„1. Države članice pošljejo Komisiji v zvezi s sistemom prestrukturiranja in preusmeritve najkasneje 10. julija vsako leto:

(a) poročilo o dejansko nastalih izdatkih na dan 30. junij v tekočem finančnem letu in skupno zadevno površino;

(b) poročilo o potrjenih izdatkih na dan 30. junij v tekočem finančnem letu in skupno zadevno površino;

(c) vse zahtevke za poznejše financiranje stroškov v tekočem finančnem letu, ki presegajo dodeljena finančna sredstva iz člena 14(1) Uredbe (ES) št. 1493/1999, vključno s celotno zadevno površino za posamezni primer;

(d) spremenjene napovedi stroškov in skupne zadevne površine za poznejša finančna leta do konca obdobja, ki je predviden za izvajanje programov prestrukturiranja in adaptacije [preusmeritve], skladno z dodelitvijo za vsako državo članico.

2. Brez poseganja v splošna pravila, oblikovana za proračunsko disciplino, Komisija zniža predplačila za kmetijske izdatke na začasni in pavšalni osnovi, kadar so podatki, ki jih morajo države članice skladno z odstavkom 1 posredovati Komisiji, nepopolni ali nepravočasni."

4 Člen 17 Uredbe št. 1227/2000 določa:

„1. Za vsako državo članico se dejanski izdatki, potrjeni in navedeni za katerokoli dano leto, financirajo v mejah zneskov, priglašenih Komisiji v skladu s členom 16(1)(a) in (b), pod pogojem, da ti zneski ne presegajo skupnih finančnih zneskov, dodeljenih državi članici, v skladu s členom 14(1) Uredbe (ES) št. 1493/1999.

[…]

3. Zahteve držav članic v skladu s členom 16(1)(c) se sprejmejo na podlagi sorazmerja, z uporabo zneskov, ki so na voljo za vse države članice po odbitku od vsote zneskov, prijavljenih skladno s členom 16(1)(a), in zneskov, prijavljenih v skladu s členom 16(1)(b), od skupnega zneska, dodeljenega državam članicam skladno s členom 14 Uredbe […] št. 1493/1999. Komisija po 30. juniju čim prej uradno obvesti države članice, v kakšnem obsegu se lahko sprejmejo zahtevki.

4. Ne glede na odstavka 1 in 2, če je celotna površina, prijavljena skladno s členom 16(1)(a), manjša od števila hektarov, navedenih v dodelitvi za finančno leto za državo članico v skladu s členom 14(1) Uredbe […] št. 1493/1999, se stroški, prijavljeni

za zadevno finančno leto, financirajo le do meje, ki je enaka skupni prijavljeni površini, pomnoženi s povprečnim zneskom pomoči na hektar; številka se izračuna kot razmerje med zneskom, dodeljenim državi članici skladno s členom 14(1) Uredbe […] št. 1493/1999, in predvidenim številom hektarjev.

Navedeni znesek ne sme biti v nobenem primeru večji kot stroški, prijavljeni v skladu s členom 16(1)(a).

Za izvajanje tega odstavka se uporabi 5 % odstopanje za celotno prijavljeno površino, v primerjavi s površino, ki je v dodelitvi za finančno leto.

Zneski, ki se ne financirajo v skladu s tem odstavkom, niso na voljo za namen uporabe odstavka 3.

[…]

8. Sklicevanja na določeno finančno leto se nanašajo na dejanska plačila držav članic med 16. oktobrom in naslednjim 15. oktobrom.

[…]“

*Uredba (ES) št. 1258/1999*

5 Člen 5(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 160, str. 103) določa:

„Finančna sredstva, ki so potrebna za pokrivanje odhodkov, navedenih v členih 2 in 3, da Komisija na voljo državam članicam v obliki predplačil na podlagi knjiženih odhodkov, izvedenih v referenčnem obdobju.

[…]“

6 Člen 7(2) te uredbe določa:

„Komisija odloči o mesečnih predplačilih na podlagi knjiženih odhodkov, ki jih izvedejo akreditirane plačilne službe.

Odhodki za oktober se pripišejo oktobru, če se izvedejo med 1. in 15. oktobrom, in novembru, če se izvedejo med 16. in 31. oktobrom. Predplačila se plačajo državi članici najpozneje tretji delovni dan drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil odhodek izveden.

[…]“

**Dejansko stanje**

7 Splošno sodišče je dejansko stanje opisalo tako:

„6 Za finančno leto 2006 (od 16. oktobra 2005 do 15. oktobra 2006) je bila okvirna razdelitev sredstev, dodeljenih na podlagi Uredbe št. 1493/1999 za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov, določena z Odločbo Komisije 2005/716/ES z dne 10. oktobra 2005 o določitvi okvirne dodelitve finančnih sredstev za vinsko leto 2005/2006 državam članicam glede na določeno število hektarjev za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1493/1999 (UL L 271, str. 45). V prilogi k navedeni odločbi je okvirni znesek dodelitve finančnih sredstev Helenski republiki določen na 8.574.504 EUR za površino 1249 ha.

7 Grški organi so 10. julija 2006 na podlagi člena 14 Uredbe št. 1493/1999 in člena 16 Uredbe št. 1227/2000 Komisijo obvestili o stanju izdatkov, povezanih s prestrukturiranjem in preusmeritvijo vinogradov v Grčiji med finančnim letom 2006, da bi pridobili finančna sredstva. Na podlagi tega sporočila so celotni navedeni izdatki znašali 6.829.204,46 EUR, ustrezna površina pa je bila 788,002 ha.

8 Grški organi so 22. septembra 2006 Komisiji poslali dopis, da bi jo seznanili z napako pri vnosu v podatkovno bazo, saj je bila površina, ki jo je bilo treba upoštevati, 1102,271 ha. Pojasnili so, da ta površina ustreza seštevku skupne površine, navedene v razpredelnici, ki je priložena k dopisu z dne 10. julija 2006 in v kateri so povzeti izdatki prestrukturiranja in preusmeritve vinogradov v Grčiji, ki so

dejansko nastali na dan 30. junija 2006, torej 1085,391 ha, in skupne površine, navedene v razpredelnici, ki je priložena k dopisu z dne 10. julija 2006 in v kateri so povzeti izdatki prestrukturiranja in preusmeritve vinogradov v Grčiji, ki so bili plačani na dan 30. junija 2006, torej 16,88 ha. Opozorili so tudi na to, da je znesek celotnih izdatkov 6.829.204,46 EUR.

9. Med 890. zasedanjem upravljalnega odbora za vino 26. septembra 2006 so grški organi Komisiji ponovno predlagali, naj upošteva popravljene podatke. Komisija je zahtevo grških organov ustno zavrnila z obrazložitvijo, da popravljenih podatkov niso predložili pravočasno.

10. Komisija je 4. oktobra 2006 sprejela sporno odločbo. Na isti datum se je predstavnik Komisije srečal s predstavniki grških organov in jim pojasnil, da glede na roke ni mogoče ugoditi njihovi zahtevi, naj se upoštevajo popravljeni podatki, sporočeni 22. septembra 2006.

11. Grški organi so 16. oktobra 2006 na Komisijo naslovili predlog z zahtevo, naj se spremeni priloga k [sporni] odločbi. Komisija tej zahtevi ni ugodila."

**Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba**

8 Helenska republika je s tožbo, ki jo je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 30. novembra 2006, predlagala, naj se izpodbijano določbo razglasi za nično ali naj se jo spremeni v delu, ki se nanaša na dodelitev pomoči za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov v Grčiji, tako da bodo upoštevani popravljeni podatki, ki jih je Komisiji posredovala 22. septembra 2006, in da ji bodo dodeljena ustrezna sredstva.

9 V utemeljitev tožbe, naslovljene na Splošno sodišče, je Helenska republika uveljavljala pet tožbenih razlogov, in sicer, da gre pri roku iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 za instrukcijski rok ter za kršitev načel lojalnega sodelovanja, dobre vere in dobrega upravljanja, sorazmernosti in polnega učinka.

10 Z izpodbijano sodbo je Splošno sodišče tožbo zavrnilo.

11 Glede prvega tožbenega razloga je Splošno sodišče v točki 25 izpodbijane sodbe navedlo, da je iz besedila člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 ter splošne sistematike in cilja ureditve, katere del je, jasno razvidno, da je rok, predviden s tem členom, imperativni rok.

12 Glede tega je najprej, v naslednji točki sporne odločbe, navedlo, da dodatek besedne zveze „imperativni rok“ ni nujen za to, da bi bil ta rok zavezujoč.

13 Nato je Splošno sodišče navedlo, da dejstvo, da tri jezikovne različice člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 določajo, da države članice „do“ 10. julija vsako leto predložijo Komisiji podatke, zahtevane s to določbo, tem določbam ne daje drugačnega pomena od drugih jezikovnih različic.

14 Poleg tega je presodilo, da zavezujočo naravo tega roka potrjujeta funkcija, ki jo ima v okviru sistema prestrukturiranja in preusmeritve vinogradov, in cilj, ki mu sledi poročilo o izdatkih in zadevnih površinah, navedenih v členu 16(1) Uredbe št. 1227/2000, za katero je ta rok določen v okviru navedenega sistema.

15 Glede tega je Splošno sodišče v točki 29 izpodbijane sodbe navedlo, da je funkcija roka iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 omogočiti učinkovito izvajanje dodelitve sredstev, določenih v členu 14(1) in (2) Uredbe št. 1493/1999, tako da je treba datum, na katerega morajo države članice letno sporočati podatke Komisiji, spoštovati, da bi se prilagodila okvirna finančna sredstva, določena v členu 14(1) Uredbe št. 1493/1999, zlasti glede na dejanske stroške, v skladu s členom 14(1) in (2) te uredbe.

16 V točkah od 30 do 32 izpodbijane sodbe je prav tako navedlo, da se datum 10. julij povezuje z datumom 15. oktober istega leta, določen pa je bil, da se Komisiji zagotovi dovolj časa, ki je potreben za sprejetje in objavo odločbe o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev, predvidene v členu 14(2) Uredbe št. 1493/1999, pred koncem finančnega leta.

17 Splošno sodišče je v točkah od 33 do 35 izpodbijane sodbe poleg tega menilo, da polni učinek zadevnih določb – zato da se državam članicam omogoči, da zadnja plačila, ki se nanašajo na izdatke, sporočene na podlagi člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000, opravijo pred koncem tekočega finančnega leta in da jim jih Komisija povrne pred koncem proračunskega leta na podlagi proračunskih postavk, ki so na voljo za to finančno leto – pomeni, da je treba odločbo o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev državam članicam za finančno leto sprejeti pred njegovim koncem, ki je 15. oktobra.

18 Splošno sodišče je nato v točki 39 izpodbijane sodbe menilo, da iz člena 16(2) Uredbe št. 1227/2000 ne izhaja utemeljitev, da bi bil rok iz člena 16(1) zavezujoč ali instruktiven, saj se ta nanaša na posledice, ki bi nastale, če bi zadevna država članica posredovala nepopolne podatke ali ne bi spoštovala roka, določenega za to posredovanje.

19 Splošno sodišče je v točki 41 izpodbijane sodbe med drugim zavrnilo argument Helenske republike, da člen 17(1) Uredbe št. 1227/2000 potrjuje, da je predvideni rok instruktiven, ker določa načelo, da mora Komisija financirati izdatke, ki dejansko nastanejo državam članicam, kar jim daje možnost, da popravijo napake po 10. juliju. Glede tega je Splošno sodišče – potem ko je ugotovilo, da se člen 17(1) Uredbe št. 1227/2000 nanaša na financiranje dejansko nastalih in potrjenih izdatkov, prijavljenih za dano finančno leto, in ne le na financiranje dejansko nastalih izdatkov – menilo, da ta argument ni upošteven, saj temelji na nepopolni navedbi te določbe.

20 Splošno sodišče je v točkah od 50 do 60 izpodbijane sodbe zavrnilo drugi in tretji tožbeni razlog, v katerih je Helenska republika v bistvu trdila, da je bila napačnost podatkov, ki jih je Komisiji posredovala pred iztekom roka iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000, očitna, in da bi zato na podlagi načel lojalnega sodelovanja, dobre vere in dobrega upravljanja Komisija morala upoštevati popravljene podatke, ki so ji bili sporočeni po izteku navedenega roka.

21 Splošno sodišče je menilo, da napačnost podatkov, ki so jih grški organi Komisiji sporočili 10. julija 2006, nikakor ni bila očitna, in v točki 57 izpodbijane sodbe na tej podlagi ugotovilo, da zatrjevanje Helenske republike temelji na napačno ugotovljenem dejanskem stanju.

22 V točki 58 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče med drugim presodilo, da ob upoštevanju zavezujoče narave roka iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 država članica od Komisije nima pravice zahtevati, naj upošteva podatke, sporočene po izteku tega roka. V točki 59 te sodbe je nato pojasnilo, da čeprav upoštevanje podatkov, ki jih država članica pošlje prepozno, ni popolnoma izključeno, Komisija lahko zavrne upoštevanje takih podatkov, če to lahko ovira pravočasno sprejetje odločbe o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev državam članicam za zadevno finančno leto. Splošno sodišče je iz tega sklepalo, da Komisija, s tem da se je odločila, da ne bo upoštevala popravljenih podatkov – ker jih je Helenska republika sporočila šele 22. septembra 2006, kar je več kot dva meseca po prvem posredovanju domnevno napačnih podatkov in le tri tedne pred končnim datumom za sprejetje odločbe, ki je 15. oktober 2006 – ni kršila načel, ki jih navaja tožeča stranka.

23 Splošno sodišče je prav tako zavrnilo četrti tožbeni razlog, ki ga navaja Helenska republika, da je bilo kršeno načela sorazmernosti.

24 V točki 66 izpodbijane sodbe je najprej menilo, da – v nasprotju z argumentom Helenske republike, da naj bi Komisija s kršitvijo načela *ne bis in idem* zaradi uporabe tako člena 16(2) kot člena 17(4) Uredbe št. 1227/2000 kršila načelo sorazmernosti, ker ji je naložila dvojno sankcijo – iz sporne odločbe ne izhaja, da je Komisija uporabila člen 16(2) navedene uredbe.

25 Splošno sodišče je nato v točkah od 69 do 75 izpodbijane sodbe zavrnilo argument Helenske republike, da je Komisija, s tem da ji je naložila nesorazmerno sankcijo glede na računalniško napako grških organov, kršila načelo sorazmernosti.

26 Splošno sodišče je zavrnilo tudi peti tožbeni razlog, da je bilo kršeno načelo polnega učinka.

27 Po tem, ko je spomnilo, da je potrebna določitev zavezujočega roka, ki naj Komisiji omogoči sprejetje odločbe o določitvi dokončnih dodelitev finančnih sredstev državam članicam pred koncem zadevnega finančnega leta, je Splošno sodišče na tej podlagi v točki 79 izpodbijane sodbe ugotovilo, da polni učinek členov 11, 13 in 14 Uredbe št. 1493/1999 ter 16 in 17 Uredbe št. 1227/2000 ne nasprotuje uporabi zavezujočega roka niti neupoštevanju podatkov, ki jih država članica posreduje po tem roku, čeprav je posledica tega znižanje pomoči, odobrenih zadevni državi članici.

**Predlogi strank**

28 Helenska republika Sodišču predlaga, naj:

– ugotovi, da je pritožba dopustna;

– izpodbijano sodba razveljavi;

– ugodi tožbenim predlogom;

– Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

29 Komisija Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrže kot nedopustno in neutemeljeno;

– Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

**Pritožba**

30 Helenska republika v utemeljitev pritožbe navaja tri tožbene razloge, in sicer napačno razlago členov 16(1) in (2) ter 17 Uredbe št. 1227/2000, ter to, da je Splošno sodišče kršilo več splošnih pravnih načel in da je obrazložitev protislovna.

*Prvi tožbeni razlog: napačna razlaga členov 16(1) in (2) ter 17 Uredbe št. 1227/2000*

Trditve strank

31 Helenska republika Splošnemu sodišču očita, da je napačno razlagalo člena 16(1) in (2) ter 17 Uredbe št. 1227/2000, katerih razlaga enega v povezavi z drugim naj bi v nasprotju z ugotovitvijo Splošnega sodišča pokazala, da je rok iz omenjenega člena 16(1) instrukcijski.

32 Da je ta rok instrukcijski, naj bi bilo razvidno zlasti iz člena 16(2) Uredbe št. 1227/2000. V zvezi s tem Helenska republika navaja, da je iz besedila te določbe razvidno, da posredovanje pomanjkljivih ali nepravočasno posredovanje podatkov povzroči le začasno in pavšalno znižanje predplačil. Po njenem mnenju iz tega izhaja, da je možno to sankcijo *a posteriori* odpraviti, če zadevna država članica dopolni ali posreduje podatke pred sprejetjem odločbe o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev državam članicam, tako da se tej državi članici niti ne naložijo nobene sankcije niti se ne znižajo zneski, do katerih je upravičena.

33 Po mnenju Helenske republike bi bilo nepojmljivo, da bi zakonodajalec Unije za države članice, ki pravočasno posredujejo napačne podatke, sprejel določbo, ki je strožja od določbe, ki se uporablja za države članice, ki niso posredovale nobenih podatkov ali so posredovale pomanjkljive.

34 Da je zadevni rok instrukcijski, naj bi bilo prav tako razvidno iz besedila člena 17(1) Uredbe št. 1227/2000, v skladu s katerim se financirajo dejansko nastali izdatki, in ne dejanski in prijavljeni izdatki, kot trdi Splošno sodišče. Helenska republika iz tega sklepa, da imajo države članice možnost, da očitne napake pri predložitvi popravijo tudi po 10. juliju.

35 Poleg tega navaja, da to, da v grški različici člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 ni izraza „najkasneje“, ki je v drugih jezikovnih različicah, potrjuje, da je rok iz te določbe instrukcijski.

36 Dejstvo, da je Komisija sama priznala, da je posredovane podatke prejela po izteku tega roka, naj bi potrjevalo to razlago.

37 Komisija trdi, da prvi tožbeni razlog ni dopusten, ker so v njem ponovljeni argumenti, ki so bili v postopku na prvi stopnji že navedeni.

38 Zlasti navaja, da je treba argument Helenske republike, da člen 17(1) Uredbe št. 1227/2000 potrjuje zavezujočo naravo roka iz člena 16(1) te uredbe, razglasiti za nedopusten, saj skuša doseči ponovno preučitev dejanskega stanja.

39 Komisija med drugim trdi, da iz člena 16(2) Uredbe št. 1227/2000 ni mogoče sklepati, da je rok iz odstavka 1 tega člena instrukcijski, saj sta vloga in cilj teh določb drugačna. Odstavek 2 se tako uporablja le ob posredovanju pomanjkljivih podatkov ali nepravočasnem posredovanju podatkov, to pa v tej zadevi ni tako.

40 Glede argumenta Helenske republike, da v grški različici člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 ni izraza „najkasneje“, Komisija trdi, da ni dopusten, ker se z njim skuša doseči ponovno preučitev tožbe, vložene na Splošnem sodišču. V bistvu navaja, da neobstoj tega izraza v grški različici ni razlagalni element, ki bi bil bistven za presojo narave spornega roka, in da to nikakor ne dokazuje, da je ta rok instrukcijski.

41 Nazadnje, v odgovor na argument, da instrukcijska narava roka iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 potrjuje dejstvo, da je Komisija priznala, da je prejela nepravočasno posredovane podatke, slednja trdi, da je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da država članica ne more zahtevati, naj se upoštevajo elementi, ki niso posredovani pravočasno, in da lahko Komisija zavrne tako zahtevo, če bi bilo pravočasno sprejetje odločbe o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev državam članicam nemogoče.

Presoja Sodišča

– Dopustnost

42 Iz ustaljene sodne prakse jasno izhaja, da je treba v skladu s členom 256(1), prvi pododstavek, PDEU, Statutom Sodišča in členom 112(1)(c) Poslovnika Sodišča v pritožbi jasno navesti izpodbijane elemente sodbe, katere razveljavitev se predlaga, ter pravne trditve, ki ta predlog posebej utemeljujejo. Zato pritožba, ki se omejuje na ponovitev ali obnovitev besedila tožbenih razlogov in trditev, ki so bili predstavljeni

pred Splošnim sodiščem, ne izpolnjuje zahtev po obrazložitvi, ki izhajajo iz teh določb (glej zlasti sodbo z dne 24. septembra 2009 v združenih zadevah Erste Group in drugi proti Komisiji, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P in C-137/07 P, ZOdl., str. I-8681, točka 131).

43 Vendar kadar pritožnica izpodbija razlago ali uporabo prava Skupnosti, ki jo poda Splošno sodišče, se pravna vprašanja, obravnavana na prvi stopnji, lahko ponovno obravnavajo v pritožbi. Če namreč pritožnica svoje pritožbe ne bi mogla utemeljiti z razlogi in trditvami, ki jih je že navajala pred Sodiščem prve stopnje, bi postopek s pritožbo deloma izgubil smisel (sodba z dne 23. aprila 2009 v zadevi AEPI proti Komisiji, C-425/07 P, ZOdl., str. I-3205, točka 24).

44 Prvi tožbeni razlog, ki ga navaja Helenska republika, pa skuša doseči prav preizkus razlage členov 16 in 17 Uredbe št. 1227/2000, ki jo je podalo Splošno sodišče. Zato ga je treba razglasiti za dopusten.

– Utemeljenost

45 Člen 16(1) Uredbe št. 1227/2000 v večini jezikovnih različic določa, da države članice podatke, ki so navedeni v tej določbi, pošljejo Komisiji „najkasneje“ do 10. julija vsako leto.

46 Ni dvoma, da ima ta rok zaradi takega besedila zavezujočo naravo. Zaradi dejstva, da tri jezikovne različice, med njimi grška, določajo, da države članice te podatke pošljejo Komisiji „do“ 10. julija vsako leto, ta člen nima drugačnega pomena v primerjavi z drugimi jezikovnimi različicami.

47 To razlago potrjujeta splošna sistematika Uredbe št. 1227/2000 in cilj člena 16(1) te uredbe.

48 Na prvem mestu je treba ugotoviti, da argumentacija Helenske republike, da je to, da je rok iz omenjenega člena instrukcijski, izhaja iz člena 16(2) Uredbe št. 1227/2000, temelji na napačni predpostavki, da se ta določba uporablja tudi za primere, ko država članica Komisiji ni poslala poročila iz člena 16(1) te uredbe, čeprav je iz njegovega besedila jasno izhaja, da se nanaša le na pomanjkljive podatke, ki niso bili dopolnjeni do 10. julija vsako leto.

49 V skladu z odstavkom 2 člena 16 Uredbe št. 1227/2000 namreč Komisija zniža predplačila za kmetijske izdatke, kadar so podatki, ki jih morajo države članice skladno z odstavkom 1 člena 16 posredovati Komisiji, nepopolni ali nepravočasni.

50 Iz tega izhaja, da argumentaciji Helenske republike v tej točki ni mogoče slediti.

51 V preostalem je treba ugotoviti, da se člen 16(2) Uredbe št. 1227/2000 nanaša na predplačila za kmetijske odhodke v smislu člena 5(1) Uredbe št. 1258/1999, in ne na dokončne dodelitve finančnih sredstev.

52 V skladu s tem členom da Komisija državam članicam na voljo finančna sredstva, ki so potrebna za pokrivanje odhodkov, navedenih v členih 2 in 3 te uredbe, v obliki predplačil na podlagi knjiženih odhodkov, izvedenih v referenčnem obdobju. V skladu s členom 7(2) te uredbe Komisija odloči o mesečnih predplačilih na podlagi knjiženih odhodkov, ki jih izvedejo akreditirane plačilne službe. Ta predplačila se plačajo državi članici najpozneje tretji delovni dan drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil odhodek izveden.

53 To je okvir, v katerem člen 16(2) Uredbe št. 1227/2000 določa, da Komisija zniža predplačila za kmetijske izdatke na začasni in pavšalni osnovi, kadar so podatki, ki jih morajo države članice v skladu z odstavkom 1 tega člena posredovati Komisiji, nepopolni ali nepravočasni.

54 Zato je člen 16(2) Uredbe št. 1227/2000 namenjen prav vzpodbudi državam članicam, da spoštujejo svojo obveznost poročanja, ki izhaja iz odstavka 1 tega člena.

55 Na drugem mestu, argumentacije Helenske republike, da besedilo člena 17(1) Uredbe št. 1227/2000 potrjuje, da je rok iz člena 16(1) te uredbe instrukcijski, ni mogoče sprejeti.

56 Na podlagi tega člena se v mejah zneskov, priglašenih Komisiji v skladu s členom 16(1) iste uredbe, financirajo dejanski, potrjeni in prijavljeni izdatki.

57 V nasprotju s trditvami Helenske republike besedilo z ničemer ne nakazuje, da se mora Komisija opreti na dejanske podatke in da mora torej upoštevati popravke držav članic po izteku roka iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000.

58 Nasprotno, iz člena 17(4) te uredbe izrecno izhaja, da se z odstopom od odstavka 1 tega člena sankcija uporabi, če je celotna površina, prijavljena v skladu s členom 16(1)(a) te uredbe, manjša od števila hektarov, navedenih v dodelitvi za finančno leto za državo članico v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 1493/1999.

59 Iz tega v nasprotju s trditvami Helenske republike izhaja, da se Komisiji pri sprejetju odločbe o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev ni treba opreti na dejansko skupno površino, temveč le na površino, ki ji je bila prijavljena v roku iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000.

60 Na tretjem mestu, iz cilja, ki ga ima poročilo iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000, izhaja, da je datum 10. julij namenjen temu, da se Komisiji omogoči pravočasno sprejetje odločbe o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev državam članicam, tako da se Komisiji pri sprejetju te odločbe ni treba opreti na spremenjene podatke, ki so bili sporočeni po tem datumu.

61 Glede tega je treba spomniti, da v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 1493/1999 Komisija vsako leto nakaže začetna letna sredstva državam članicam na podlagi objektivnih meril ob upoštevanju nekaterih pogojev in potreb ter prizadevanj glede na cilj programa. V skladu z odstavkom 2 tega člena se začetna dodeljena sredstva v drugi fazi prilagodijo glede na dejanske stroške in na podlagi pregledanih napovedi izdatkov, ki jih predložijo države članice ob upoštevanju cilja programa in razpoložljivih sredstev.

62 V povezavi s tem je obveznost iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 namenjena temu, da se Komisiji omogoči razpolaganje z elementi, ki so potrebni za dokončno določitev finančnih sredstev v skladu s členom 14(2) Uredbe št. 1493/1999.

63 Le ozka razlaga roka iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 pa lahko zagotovi, da lahko Komisija finančna sredstva, nakazana državam članicam, ki so na začetku v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 1493/1999 dodeljena le začasno, pravočasno prilagodi glede na dejanske stroške.

64 Glede tega je treba ugotoviti, na eni strani, da se v skladu s členom 17(8) Uredbe št. 1227/2000 sklicevanja na določeno finančno leto nanašajo na dejanska plačila držav članic med 16. oktobrom nekega leta in naslednjim 15. oktobrom, in, na drugi strani, da v skladu s členom 7(2) Uredbe št. 1258/1999 Komisija odloči o mesečnih predplačilih na podlagi knjiženih odhodkov, ki jih izvedejo akreditirane plačilne službe, pri čemer se odhodki za mesec oktober pripišejo temu mesecu, če se izvedejo

med 1. in 15. oktobrom, in novembru, če se izvedejo med 16. in 31. oktobrom. Ta predplačila se plačajo državi članici najpozneje tretji delovni dan drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil odhodek izveden.

65 V teh pogojih je treba, da se državam članicam omogoči, da zadnja plačila, ki se nanašajo na izdatke, sporočene na podlagi člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000, izvedejo pred koncem tekočega finančnega leta in da jim jih Komisija povrne pred koncem proračunskega leta na podlagi proračunskih postavk, ki so na voljo za to finančno leto, odločbo o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev državam članicam za zadevno finančno leto sprejeti pred njegovim koncem, torej 15. oktobra.

66 Da bi lahko Komisija sprejela in objavila odločbo o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev pred tem datumom, je zaradi postopkovnih določil, ki jih mora spoštovati, pomembno, da ima podatke o vseh državah članicah najkasneje 10. julija v zadevnem letu.

67 Glede tega je treba spomniti, da je, kot je razvidno iz člena 17(3) Uredbe št. 1227/2000, kakršnakoli posamična sprememba dodelitve finančnih sredstev za katero od držav članic izključena. Na podlagi te določbe so namreč predlogi za poznejše financiranje stroškov v tekočem finančnem letu iz člena 16(1)(c) te uredbe lahko sprejeti le, če so sredstva na voljo po odbitku celotnega zneska, nakazanega državam članicam, od

vsote zneskov, prijavljenih v skladu s členom 16 (1)(a) Uredbe št. 1227/2000, in zneskov, prijavljenih v skladu s točko (b) tega člena, za vse države članice.

68 Iz zgornjih navedb je razvidno, da Komisija ni dolžna sprejeti podatkov, ki ji niso bili posredovani pravočasno, če bi to lahko preprečilo pravočasno sprejetje odločbe o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev državam članicam.

69 Dejstvo, da je Komisija priznala, da upoštevanje nepravočasno sporočenih podatkov z njene strani ni popolnoma izključeno, ne vpliva na to razlago, če gre za krajšo prekoračitev predvidenega roka in če je sprejetje odločbe o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev državam članicam za zadevno finančno leto možno pred 15. oktobrom.

70 Iz zgoraj navedenih razlogov je razvidno, da prvi tožbeni razlog ni utemeljen. Zato ga je treba zavrniti.

*Drugi tožbeni razlog: napačna presoja več splošnih pravnih načel*

71 Ta tožbeni razlog se deli na dva dela.

Prvi del drugega tožbenega razloga: kršitev splošnih načel lojalnega sodelovanja, dobre vere in dobrega upravljanja

– Trditve strank

72 Helenska republika trdi, da je Splošno sodišče napačno presodilo, da Komisija, s tem da ni upoštevala popravljenih podatkov, ki so ji jih posredovali grški organi, in s tem da je uporabila očitno napačne podatke, čeprav je imela dovolj časa, da bi popravljene podatke vključila v svojo odločbo, ni kršila načel lojalnega sodelovanja, dobrega upravljanja in dobre vere.

73 Komisija pa trdi, da je treba to argumentacijo zavrniti kot nedopustno, saj ponavlja argumente, ki jih je tožeča stranka navajala že na prvi stopnji, ne da bi dokazala, v čem naj bi bila presoja Splošnega sodišča napačna.

– Presoja Sodišča

74 V prvem delu drugega tožbenega razloga Helenska republika v bistvu trdi, da Komisija zaradi načel lojalnega sodelovanja, dobrega upravljanja in dobre vere ne bi smela

upoštevati očitno napačnih podatkov, ki so ji bili posredovani, da pa bi morala upoštevati popravljene podatke, saj je imela dovolj časa, da bi jih vključila v sporno odločbo.

75 Najprej je treba ugotoviti, da Helenska republika v bistvu s tem skuša izpodbiti dejansko stanje, kot ga je ugotovilo Splošno sodišče v točkah 57 in 59 izpodbijane sodbe. Na eni strani je namreč Splošno sodišče v točki 57 izpodbijane sodbe menilo, da napačnost podatkov, ki so jih grški organi sporočili 10. julija 2006, nikakor ni bila očitna. Na drugi strani je v točki 59 v bistvu menilo, da Komisija, ko so ji bili posredovani popravljeni podatki, ni imela več dovolj časa, da bi jih upoštevala in pravočasno sprejela sporno odločbo.

76 Glede tega je treba spomniti, da je v skladu s členom 225(1) ES in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča pritožba omejena na preizkus pravnih vprašanj, saj je le Sodišče prve stopnje pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev ter za presojo dokazov. Presoja teh dejstev in dokazov, razen ob njihovem izkrivljanju, ni pravno vprašanje, ki bi bilo kot tako podvrženo nadzoru Sodišča v okviru pritožbe (glej zlasti sodbe z dne 19. septembra 2002 v zadevi DKV proti UUNT, C-104/00 P, Recueil, str. I-7561, točka 22; z dne 12. januarja 2006 v zadevi Deutsche SiSi-Werke proti UUNT, C-173/04 P, ZOdl., str. I-551, točka 35, in z dne 15. aprila 2010 v zadevi Schräder proti OCVV, C-38/09 P, ZOdl., str. I-3209, točka 69).

77 V tej zadevi pa Helenska republika ni niti dokazala niti se ni sklicevala na kakršnokoli izkrivljanje dejstev ali dokazov, ki so bili predloženi Splošnemu sodišču. Zato je treba prvi del drugega tožbenega razloga razglasiti za nedopusten.

Drugi del drugega tožbenega razloga: kršitev splošnega načela enakega obravnavanja

– Trditve strank

78 V drugem delu drugega tožbenega razloga Helenska republika trdi, da je Splošno sodišče napačno presodilo, da Komisija, s tem da ni upoštevala popravljenih podatkov, ki so ji bili posredovani prepozno, ni kršila splošnega načela enakega obravnavanja.

79 Po mnenju te države članice je ravnanje Komisije v nasprotju z načelom enakega obravnavanja med državami članicami, saj ta institucija arbitrarno upošteva elemente, ki so jih druge države članice posredovale prepozno.

80 Komisija pa navaja, da je treba ta argument zavrniti kot nedopusten, ker je bil prvič naveden v fazi pritožbe in ker v njem niso navedeni pravni elementi in dejstva, na katera opira ta očitek. Podredno trdi, da ta argument ni utemeljen.

– Presoja Sodišča

81 Uvodoma je treba spomniti, da bi stranki na podlagi ustaljene sodne prakse to, da bi lahko pred Sodiščem prvič navajala razlog, ki ga ni pred Splošnim sodiščem, omogočalo, da Sodišču, katerega pristojnost glede pritožb je omejena, predloži zadevo,

katere predmet je širši od tistega, o katerem je odločalo Splošno sodišče. Pristojnost Sodišča je v okviru pritožbe omejena na presojo zakonite rešitve glede razlogov, o katerih se je razpravljalo na prvi stopnji (glej v tem smislu sodbe z dne 1. junija 1994 v zadevi Komisija proti Brazzelli Lualdi in drugi, C-136/92 P, Recueil, str. I-1981, točki 58 in 59; z dne 30. marca 2000 v zadevi VBA proti VGB in drugi, C-266/97 P, Recueil, str. I-2135, točka 79; z dne 29. aprila 2004 v združenih zadevah Henkel proti UUNT, C-456/01 P in C-457/01 P, Recueil, str. I-5089, točka 50, in z dne 18. decembra 2008 v zadevi Les Éditions Albert René proti UUNT, C-16/06 P, ZOdl., str. I-10053, točka 126).

82 Ugotoviti pa je treba, da Helenska republika očitka, da je Komisija kršila načelo enakosti obravnavanja, s tem da je sprejela nepravočasne podatke iz drugih držav članic, v postopku pred Splošnim sodiščem ni navedla.

83 V teh okoliščinah je treba drugi del drugega tožbenega razloga zavrniti kot nedopusten.

84 Zato je treba drugi tožbeni razlog v celoti zavrniti kot nedopusten.

*Tretji tožbeni razlog: protislovna obrazložitev*

Trditve strank

85 Helenska republika trdi, da si Splošno sodišče nasprotuje, ko, na eni strani, v točkah 25, 36 in 43 izpodbijane sodbe trdi, da je rok iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 zavezujoč, in ko, na drugi strani, v točki 59 te sodbe meni, da sme Komisija upoštevati

podatke, ki so ji bili posredovani prepozno, če gre za kratko prekoračitev roka in če to ne preprečuje sprejetja odločbe o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev državam članicam.

86 Po mnenju Komisije obrazložitev izpodbijane sodbe ni protislovna, temveč vsebuje le eno logiko, in sicer pravilno uporabo zakonodaje s hkratnim spoštovanjem načela lojalnega sodelovanja z zadevno državo.

Presoja Sodišča

87 Najprej je treba spomniti, da je vprašanje, ali je obrazložitev sodbe Splošnega sodišča protislovna, v skladu z ustaljeno sodno prakso pravno vprašanje, ki se sme uveljavljati v okviru pritožbe (glej zlasti sodbi z dne 9. septembra 2008 v združenih zadevah FIAMM in drugi proti Svetu in Komisiji, C-120/06 P in C-121/06 P, ZOdl., str. I-6513, točka 90, in z dne 16. julija 2009 v zadevi Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, C-385/07 P, ZOdl., str. I-6155, točka 71).

88 V tej zadevi je Splošno sodišče v točkah 25, 36 in 43 izpodbijane sodbe potrdilo, da je rok iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 zavezujoč.

89 Helenska republika navaja, da si Splošno sodišče dalje nasprotuje s trditvijo v točki 59 izpodbijane sodbe, da upoštevanje podatkov, ki jih je država članica na podlagi člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 Komisiji sporočila prepozno, ni popolnoma izključeno.

90 Vendar pa tega argumenta ni mogoče sprejeti.

91 Ugotoviti je namreč treba, da je Splošno sodišče v točkah 31 in 32 izpodbijane sodbe menilo, da je bil datum 10. julij iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000 določen, da bi se Komisiji zagotovilo dovolj časa, ki je potreben za sprejetje in objavo odločbe o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev pred 15. oktobrom. Omenjeno sodišče je v točki 43 izpodbijane sodbe prav tako navedlo, da je ta rok zavezujoč za države članice, tako da od Komisije ne morejo zahtevati upoštevanja podatkov, ki so ji bili sporočeni po izteku navedenega roka.

92 V nadaljevanju je lahko Splošno sodišče v točki 59 izpodbijane odločbe brez protislovja navedlo, da je upoštevanje nepravočasno sporočenih podatkov možno le, če gre za kratko prekoračenje tega roka in če sprejetje odločbe o določitvi dokončnih dodelitev finančnih sredstev državam članicam za zadevno finančno leto pred 15. oktobrom ni ogroženo. Če morajo namreč države članice Komisiji najkasneje do 10. julija vsako leto poslati podatke iz člena 16(1) Uredbe št. 1227/2000, je Komisiji omogočeno

upoštevanje podatkov, ki so ji bili posredovani po tem datumu, zato da iz končne odločbe ne bi izključila držav članic, ki so ta rok zamudile le za nekaj dni.

93 Zato protislovja v obrazložitvi, na katero se sklicuje Helenska republika, ni mogoče šteti za utemeljenega. Torej je treba tretji pritožbeni razlog zavrniti.

94 Iz zgoraj navedenih razlogov je razvidno, da nobenemu od tožbenih razlogov, ki jih navaja Helenska republika v utemeljitev svoje pritožbe, ni mogoče ugoditi, zaradi česar je treba pritožbo zavrniti.

**Stroški**

95 V skladu s členom 69(2), prvi pododstavek, Poslovnika, ki se za postopek s pritožbo uporablja na podlagi člena 118 Poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

96 Komisija je predlagala, naj se Helenski republiki naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče razsodilo:

**1. Pritožba se zavrne.**

**2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi